

Ölüm Var

– Şükran Aydoğan · 22 Aralık 2011

Bir ölümlüydü o da, diğerleri gibi son saati geldiğinde yolculuğuna hazır değildi. Bir göz açıp kapaması kadar kısa sürdü can teslimi.

Ne itiraz edebildi, ne itiraf.

Arkasından kimse ağlamadı, çünkü o yaşarken o kadar çok insanı ağlatmıştı ki. Yokluğuna gözyaşı döken olmadı.

Bir nefes eksilmişti dünyadan, onun eksikliği şöyle hissedildi.

Zulmüyle acı çektirdikleri, yokluğunu korkulu bir kâbus gibi öğrendi.

Ya haber yalansa, ya ölmemişse? Ya yine onun eziyeti daha beteri ile devam edecekse.

Kimdi o?

Adı şu, sanı bu; mevkii,makamı,malları, parası,tek sözüyle emrine amade olan uşakları.Sağlam bir beden hastalıklı ruhundan ibaret kötü huylu, aksi hilekâr, sahtekâr biri.

Çaldığı, çırptığı hazinesi tüyü bitmedik yetimin hakkı, belki onlarca hatta yüzlerce insanın kan lokmasıydı büyük serveti.

Nasıl da güvenirdi nefsine, 'ben' derdi, hep 'ben', koskoca bir dev aynasıydı baktığı.

İşte şimdi ölümüyle o ayna parçalandı. Çıplaktı geldiği gibi, giydirdiler yedi arşınlık kumaştan gayrisi değildi nasibi.

Harama uzanan elleri bağlandı, küfre düşen dili sustu, günahkâr bedeni kendinin değildi artık. Karanlık bir girdaba düşercesine gitti; ne gittiğini anladı, ne 'gidiyorum' diyebildi.

'Cennet burası' derdi ve kendi haramınla kurduğu dünyasını pek severdi.

Cehennemden haberi yoktu ki. Bu ihtişam devam edecek sandı, bu sağlam beden hiç toprak olmayacak. Yüreği yal, dili yal, ameli çamur, kendi nefsinden başkasına huzur vermedi. 'Cennetim' dediği dünyasında asıl karanlığını göremeyecek kadar kördü. Gönül gözlerine mil çekmişti, kalbine hep haset tohumları ekti, öfke biçti, kin üretti.

Kimdi o?

Han idi, hanedan idi, adı şanı unvanı, bulunduğu makamı, ona bir ömürlük sürede verilmişti.

O bunları kötüye kullanıp halkına zulüm etti. Tüccardı daradan çaldı, dirhem dirhem haram aktı dudağına.

Hekim miydi dikkatsiz duyarsız kaç canı yok etti! Belki mühendisti, müteahhitti malzemedен çalıp enkazlar altında binlerce cana mal olan varlığına varlık kattı. Savaş taciriydi kan şarabı içti Baba mıydı, evladını sahiplenmedi, evlat mıydı ana, babasına hainlik etti.

Ya nasıl bir insandı ki vatanını sattı, bayrağını çiğnedi?

Sahte ulema mıydı bile bile yalan fetva verip cemaati yanılttı, istismar ederek onların cehaletiyle eğlenip, kesesini doldurdu?

Kimdi o?

Şimdi son yolculuğuna giderken, tabutunu götüren omuzların tonlarca ağırlığındaki vebaliyle cesedini taşımak bile ne zül bir işti.

Her nefis ölümü tadacak, her beden toprak olacak, emri-hak vaki olduğunda kaç ölümlü arkasında ağlayan gözler bırakacak!

Ş.AYDOĞAN (GÜLCENAZ)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile

"Sakın, Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma!

Ancak ,Allah onları (cezalandırmayı), korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor." İbrahim Suresi 42.Ayet

Sen elbette öleceksin, onlar da elbette öleceklerdir. (ZÜMER/30)